

Jaunā Kārtība

#193

4 / 2023 (134)

Intervija ar Isabel Medina Peralta

Ievads

Mūsu interviju formāta "Front Line Reports" kārtējā numurā mēs intervējam nacionālistu aktīvisti Izabelu Medinu Peraltu (Isabel Medina Peralta) no Spānijas jaunajam vācu tiešsaistes žurnālam par NSDAP/AO politisko teoriju "Der Angriff (DA)/The Attack". Interviju veica to galvenais redaktors "Wehrwolf".

www.nsdapao.info

Intervija

DA: Lūdzu, iepazīstiniet ar sevi.

Isabel Medina Peralta:

Es galvenokārt esmu nacionālsociālists. Es esmu politisks kareivis, kas pilda savu pienākumu. Es saprotu, ka vīrieti (manā gadījumā sievieti) nosaka viņa rīcība, viņa īpašais veids, kā viņš izprot pasauli un parādās tajā. Ceļš, ko esmu izvēlējusies, ir rīcības ceļš. "Es ticu, es cīnos", tas ir manas eksistences kategoriskais imperatīvs.

DA: Kad sākāt savu politisko darbību un kāda bija jūsu motivācija to darīt?

Isabel Medina Peralta:

Es sāku aktīvi nodarboties ar politiku jau trīspadsmit gadu vecumā. Tieši tajā brīdī es sāku novērtēt cilvēka izglītību un kultūras spējas, tāpēc es sāku lasīt visu, ko uzskatīju par nodēriģu. Lai gan mani pirmie lasījumi bija saistīti ar filozofiju, visi ceļi veda uz Romu, un šajā gadījumā tie noveda pie pamatotas un praktiskas politiskās ideoloģijas. Mana rīcība, mans uzvedības veids, mana gaume un vērtējumi ir un ir bijuši fašistiski, cik vien sevi atceros.

Četrpadsmit gadu vecumā es sāku apmeklēt konferences un demonstrācijas, neilgi pēc tam nodibināju žurnālu politiskai informācijai un informēšanai, un es sāku pamanīt pārmaiņas savā dzīves izvēlē. Taču visas problēmas, ko man radīja mana politiskā piederība, šķita muļķīgas, ienaidnieks nezināja, ka es cīnos par diženumu un nemirstību! Gribēt atšķetināt haosu, sakārtot trako pasauli un darboties kā sargātājam augstākā platoniskā kārtības izpratnē, tas ir neatliekams uzdevums, ko nacionālsociālisms ir sev uzdevis; un šo uzdevumu esmu sev uzdevis arī es. Mana motivācija ir darboties skaistuma un harmonijas saglabāšanai, darboties saskaņā ar tikumu un ievietot mākslu visuma centra vitālajā maksimumā.

DA: Vai jūs sadarbojāties ar politiskajām partijām un/vai organizācijām Spānijā un/vai pat starptautiskā mērogā?

Isabel Medina Peralta:

Jā. Kā jau iepriekš minēju, es sāku savu politisko karjeru, dibinot nedēļas laikrakstu "Jonsista", tas ir, kas bija saistīts ar nacionālsociālistisko līniju Spānijas fašisma ietvaros. Tā

nosaukums bija "La Conquista del Estado" pēc tā nedēļas laikraksta nosaukuma, ar kuru 1931. gadā zem Ramiro Ledesma Ramosa spalvas aizsākās fašistiskā politiskā cīņa Spānijā. Pēc manu numuru publicēšanas es sāku satikt biedrus, dažus lasītājus un citus, kas pievienojās projektam. Iepazīstoties ar to, kurš tagad ir mans uzticīgākais biedrs un labākais draugs, kopā ar viņu sāku kaujinieciskās darbības periodu Falangā, taču vairākus gadus pēc tam, kad nodevos partijai, varēju pārliecināties, ka pašreizējie sociālie apstākļi ievilka partijas būtību, līdz padarīja to nepazīstamu nevienam no tās dibinātājiem. Tāpēc es sāku cīņu "Bastion Frontal" - priekšlaicīgā jauniešu grupā, kuras galvenais mērķis nebija nekas cits kā satricināt sabiedrības apziņu, balstoties uz virālo mediju akcijām. Pēc tās izjukšanas es atradu sevi lasot un gatavojot jaunus soļus uz stabilas un nesalaužamas struktūras nākotnei. Tomēr es piedalos un cīnos kopā ar spāņu biedriem kultūras apvienībā un starptautiski - gan savā partijā "Der Dritte Weg" Vācijā, gan britu žurnālā "Heritage and Destiny", kurā regulāri sadarbojos ar rakstiem. Es arī uzturu kontaktus un sadarbojos ar dažām partijām Brazīlijā, Francijā un Itālijā.

DA: Vai jūs joprojām esat saistīts ar "Bastion Frontal"? Ja jā, lūdzu, pastāstiet mūsu lasītājiem kaut ko par minētās organizācijas vēsturi un tās mērķiem.

Isabel Medina Peralta:

Bastión Frontal bija jauniešu kaujinieku organizācija, kuras pamatā bija politiskās cīņas un ielu akcijas ideja. Tā radās Madridē no pandēmijas politisko pretrunu, sociālās netaisnības un ekonomiskās krīzes gaisotnē, kas, protams, bija labvēlīga priekšlaicīgai grupas izaugsmei. Tomēr tai trūka stingras vadības, konkrētas ideoloģiskas apņēmības un nākotnes perspektīvu. Kad nolēmu pievienoties partijai, skaidri redzēju, ka tai nav nekāda ilgstoša pielietojuma Spānijas sociālajā ainā un ka tai pašai bija jākalpo tikai kā rīcības grupai, kas modina sirdsapziņu, panākot atbalsi plašsaziņas līdzekļos ar apņēmīgu rīcību. Šajā ziņā mēs sasniedzām savus mērķus, jo grupa tika pieminēta pat valsts parlamentā. Vēlāk dažu cilvēku uzvedības problēmas, daudzu kaujinieku nedisciplinētība un nekonsekvence, pievienojoties juridiskajām problēmām, ko izraisīja mūsu publiskās uzstāšanās, izraisīja vilšanos, kas nomāca mūsu kaujinieku cīņas sparus. Mēnesi pirms partijas likvidācijas es izstājos no tās domstarpību dēļ ar vienu no līderiem, jo bīstamu apstākļu dēļ atrados Vācijā bez iespējas pieņemt lēmumus no savas valsts. Mans lēmums tika pieņemts, pamatojoties uz to, ka grupas un tās vadītāju nākotne bija tālu no manas ideoloģiskās domāšanas un cīņas ētikas.

DA: Jūs pirmo reizi uzstājāties sabiedrībai 2021. gada 13. februārī Madridē, uzstājoties ar runu par Otrā pasaules kara Spānijas Falangistu brīvprātīgo divīziju "Azul" ("Spānijas brīvprātīgo divīzija"), valkājot zilu falangistu kreklu. Šī runa izraisīja daudz pretrunu pat starptautiskā mērogā. - Paskaidrojiet mūsu lasītājiem savu šīs runas motivāciju un savu lēmumu uzstāties tajā falangistu formas tērpā.

Isabel Medina Peralta:

Es tiešām nevaru izskaidrot, kāpēc es tur biju, tikko astoņpadsmit gadus vecs, varoņiemveltītā panteonā un 300 cilvēku priekšā ar mikrofonu. Es biju vairāk vai mazāk pazīstama

Spānijā, jo mana uzvedība un necieņa pret sekām padarīja meiteni par politisku kareivi, kas ir līdzvērtīga vīriešiem. Piemēram, kad man bija piecpadsmit gadu, Madridē ieradās daudz huligānu no britu antifašistu komandas. Kamēr mani draugi domāja un sprieda par stratēģiju, es nolēmu stāties viņu priekšā un īstenot vienu no savām idejām, kas bija veiksmīga, ņemot vērā, ka šos antifašistus pazemoja viena maza meitene. Turklāt, ņemot vērā manu personību un fizisko izskatu, man liek domāt, ka noteiktas organizācijas nolēma man dot balsi demonstrācijās, lai piesaistītu jaunu auditoriju un radītu jaunu, mazāk agresīvu mediju tēlu. Tomēr tajā dienā "propagandas lēmums" mazliet izkļuva ārpus kontroles. Ar savu runu es vēlējos visos šajos vīros atmodināt divīzijas karavīru kareiviskumu un ētiskumu, es vēlējos cildināt spāņu karavīra virtuozi un viņa vēsturi, un galvenokārt es vēlējos, lai vējš liktu maniem vārdiem atskanēt, drebinot kapsētas cipreses. Pastāstīt neapstrīdamo patiesību, nemainīgo vēstures balsi, kas mūsu dienās mirst, un tikai retais uzdrošinās norādīt ar pirkstu uz ienaidnieku. Es ticu, ka puspasākumi, ideoloģiska pārkāpība par labu labāka viedokļa iegūšanai par korumpētu sabiedrību, nekad un nekur nevedīs. Es domāju, ka kādam ir jāupurē savas privilēģijas sabiedrības labā, un, godīgi sakot, man nav iebildumu to darīt, jo sava pienākuma pildīšana ir vissvarīgākā lieta cilvēkam ar godu. Visupirms es centos likt saprast kaujiniekiem, ka dzīve nav nekā vērtā, ja tu nespēj to upurēt milzīgam ideālam.

Runu es sāku, pārfrāzējot Ādolfa Hitlera izteikumu par Spānijas divīzijas krāšņo varoņdarbu, un pēc tam aicināju mūsu gadsimta biedrus nicināt sekas, jo naudas sods, neliels cietumsods vai tas, ka tava draudzene tevi pamet, jo esi "nacists", - neviens no šiem mazajiem apstākļiem nav salīdzināms ar tiem, kuri atdeva savas dzīvības par mūsu lietu. Kā jau es teicu:

"Tie, kas pārdzīvoja Krievijas stepju aukstumu un Krasnija Bora ugunsgrēku, kopā ar Kārļa Lielā vienību, kopā ar SS atgriezās Berlīnē, lai izaicinātu providenci, lai aizstāvētu to, kas būs tūkstoš gadu varenības un slavas."

Viņiem nāve nebija beigas, tas bija sākums laikmetam, hitlerisma laikmetam, un šodien mums ir jācīnās tāpat kā viņiem: "Katrā mūsu darbībā revolūcijai ir jāklūst klātesošai, pat ja mūs piemeklē nāve, jo tādā gadījumā mēs mirsim zem saules vai zem zvaigznēm, bet mūsu asinis kļūs auglīgas kā atjaunots avots".

Visbeidzot, es uzsvēru, ka ir ļoti svarīgi cīnīties pret korupcijas tēvu, pret pasaules kungu, imigrācijas, morālās deģenerācijas un finanšu krīzes izraisītāju, jo: "Tas ir mūsu augstākais pienākums cīnīties par Eiropu un Spāniju, kas tagad ir vāja un likvidēta ienaidnieka, ienaidnieka, kurš vienmēr būs tas pats, lai gan ar citām maskām: ebrejs. Jo nekas nav skaidrāks par šo apgalvojumu, ka vainīgs ir ebrejs."

Es valkāju falangistu kreklu, lai ievērotu vienotības principu. Pat ja no visiem klātesošajiem balss pacēlu balsi vai paņēmu mikrofonu es, mani nekas neatšķir no maniem biedriem. Zilais kreklis atgādina, ka mēs visi cīnāmies par kopīgu ideju un ka mēs visi esam nenožīmīgi salīdzinājumā ar šo ideju. Turklāt tā cīnījās spāņu karavīri, zils kreklis blakus svastikai, atdzimstošās dzīvības simbolam.

DA: Diemžēl Franko oficiāli nepievienojās Osei. Kā jūs domājat, kāds bija viņu nodoms pieņemt šo lēmumu, un vai, jūsuprāt, alianse būtu varējusi būtiski ietekmēt Osi kara centienus?

Isabel Peralta:

30. gadu sākumā sāka veidoties jauns gars, identisks tam, kas jau bija pārņēmis jauniešu dvēseles visā Eiropā. Šīs kustības dibinātājs bija Ramiro Ledesma Ramoss, laikraksta "La conquista del Estado" redaktors un ģenerālsekretārs.

Vēlāk viņš pievienojās Hosē Antonio Falangai, mazāk kaujinieciskai, mērenākai, vairāk katolīcīgai nekā vācu. Tas, protams, drīz pēc tam noveda pie šķelšanās. Tomēr gan Ledesma, gan Hosē Antonio sasniedza fašisma līderu slāni Spānijā. Kad sākās pilsoņu karš, visi Falangas un JONS vadītāji un amatpersonas tika ieslodzīti cietumā un nošauti. Hosē Antonio gadījumā pārsteidza iespēja, ka Franko viņu glāba, un viņš atteicās no atbrīvošanas priekšlikuma.

Franko, stratēģu, kurš bija ieguvis visaugstāko militāro izglītību, nemaz neinteresējās par šo vadoņu dzīvībām, jo viņš zināja, ka līdz ar viņiem viņa figūra ir aizēnota un bezvērtīga. Pēc uzvaras karā viņš sagrāba Falangu, tās simbolus, doktrīnu (vismaz teorētiski) un himnu. Viņš apvienoja partiju, izveidojot ideoloģisku kokteili starp karlistiem, fašistiem, konservatīviem, liberāļiem un katoļiem, un, lai gan tika uzskatīts, ka Hitlers uzvarēs karā, virzot savas pirmās pozīcijas, viņš bija firera atbalstītājs. Viņi tikās Hendejā, un Hitlers paziņoja, ka "viņš labprātāk izvēlētos, lai viņam izrautu zobus vienu pēc otra, nekā vēlreiz tiktos ar Franko".

Tad iestājās dievu krēsla, un zem Berlīnes drupām gāja bojā viss skaistais, harmoniskais, taisnīgais un patiesais. Spānijā fašistu salūts tika likvidēts kā oficiāls, Falangas "camisas viejas" tika uzbrukts un likvidēts, nomainot tos pret tehnokrātiem, un galu galā viņi vienojās ar cionismu, ierīkodami Spānijā militārās bāzes apmaiņā pret naudu, tīrākajā zemās prostitūcijas stilā, Ja vērtējam no ideoloģiskā viedokļa...

DA: Savā runā par "Zilo divīziju" jūs pieminējāt arī starptautisko ebreju ietekmi. Jāsaka, mani tas diezgan pārsteidza, jo nav ierasts tik agrā vecumā tik skaidri saskatīt šo konkrēto tēmu, turklāt, un tā nav vecuma lieta, mūsdienās ir grūti publiski runāt par ebreju ietekmi, it īpaši ES ietvaros. Raksturojiet mūsu lasītājiem, kā jūs uzzinājāt par ebreju problēmu.

Isabel Medina Peralta:

Es zinu, ka tas ir grūti, bet tas ir būtiski nepieciešams. Cilvēkam ir jāzina, kas ir problēma, tai ir jāpieskīr forma, seja, vārds. Problēmas nosaukums ir jūdaisms, starptautiskā jūdaisms un tā pilnīgā necieņa pret citām tautām un pret harmonisku lietu kārtību. Viņi spekulē ar cilvēku postu, kā parazīti iestrādā kaitīgas idejas valsts organismā: vakar komunisms, šodien antira-

sisms, feminisms vai LGBTBI. Tie ir parazīti, un parazīti vispirms ir jāidentificē kā tādi, lai turpinātu meklēt ārstēšanu. Dažreiz grūtākais ir būt godīgiem pret sevi, mēs to zinām, mēs zinām, cik bīstama ir ebreju problēma. Tomēr mēs izvēlamies skatīties no malas un novērst citu uzmanību ar tādiem mīļiem eifēmismiem kā "elite", "izredzētā tauta"... Nē! Man nerūp sekas, es dzīvoju goda, nevis maizes dēļ, un es nekad nenožēlotu, ka pasludināju patiesību, lai cik grūti pēc tam būtu kļuvuši mani apstākļi, es to atkārtosu vēl tūkstoš reižu. Es sāku pētīt ebreju jautājumu, kopš sāku pētīt pasauli. Visur, kur vien acis sasniedza, jūs atradāt ebrejus: presē, bankās, enerģētikas kompānijās, naftas... Pētot universālo vēsturi, jūs pamanijat nejauso detaļu, ka no Ēģiptes līdz Romas pretoriem, ejot caur cāriem, krievu cāriem, rumāņiem, angļiem, spāņiem vai franču iekarotājiem, jūs atradāt epizodi par izraidīšanu pret ebrejiem. Analizējiet faktus bez ideoloģiskiem aizspriedumiem, noņemiet aizsietās acis, un jūs atklāsiet tikai vienu vārdu "ebrejs".

DA: Kā jūs kopumā raksturotu savus politiskos uzskatus? Vai jūs esat falangists, vai drīzāk Frančesko Franko nostājas virzienā?

Isabel Medina Peralta:

Es esmu nacionālsociālists. Vispirms es sāku savu politisko karjeru Falangā, jo biju uzticīgs Ramiro Ledesma Ramosam un pateicīgs par Hosē Antonio un mūsu kritušo upuri. Jaunajā Falangā man bija daudz ideoloģisku atšķirību, jo, pēc partijas biedru domām, es biju "augšnes zilais" (brūnā krekla metafora). Zilais krekls bija partijas krekls un simbolizēja strādnieku šķiras nopietno un proletārisko garu, un es nolēmu to valkāt uzrunā, pirmkārt, pamatota vienveidības principa dēļ, jo atribūtā vai pēdējā rindā es esmu vēl viens kareivis un neesmu pelnījis nekādas atšķirības. Otrkārt, tāpēc, ka zem vērmahta karavīru formastērpa no falangistiem līst tas zilais, kas atgādina mūsu tautu un tās krāšņo vēsturi, kā teikts viņu himnā, "slava dzimtenei, kas zināja iet saules ceļu pāri jūras zilajām jūrām", iekarojot visu pasauli.

Tomēr mana doktrīna ir tīri nacionālsociālistiska, un es pakļaujos tikai dievu vai Hitlera pavēlēm, tāpēc jebkura jauna partija, kas vēlas atbrīvoties vai "atšķaidīt" tās būtību, it kā tā būtu slikta, jebkura "ceturtā politiskā teorija" man tiek pasniegta kā ideoloģisks pārkāpums un ļoti nopietna vaina par negodu pret dieviem.

DA: Man personīgi šķiet, ka Spānijas pilsoņu kara 1936-1939. gada fons ir labs piemērs situācijai, kādā šodien atrodas visas Rietumu pasaules valstis, un tikai šī iemesla dēļ man arī šķiet žēl, ka Spānijas pilsoņu kara vēsture daudziem cilvēkiem ārpus Spānijas joprojām ir retums. - Kāds ir jūsu viedoklis par šo tematu? Vai, jūsuprāt, masveida politiskās spriedzes apstākļi starp kreisajiem un labējiem, kas vēlāk izprovocēja Spānijas pilsoņu karu, ir (kaut kādā veidā) līdzīgi pašreizējai situācijai Rietumu pasaulē?

Isabel Medina Peralta:

Atbildi uz šo jautājumu man jau sniedza Hosē Antonio Primo de Rivera savas nāvēssoda izpildes agrā rītā: "Es vēlos, lai mana būtu pēdējā Spānijas asinsizliešana pilsoņu nemieros, es ceru, ka spāņu tauta, tik bagāta ar labām un mīlām īpašībām, atradīs mieru un maizes un taisnīguma dzimteni." Tomēr, raugoties no praktiskā viedokļa, spāņu tauta reti kad ir bijusi vienisprātis savā starpā. Mēs zaudējam savu impēriju daļēji ebreju finansējuma dēļ, ko saņēma angļu kuģi, daļēji iekšējās nesaskaņas dēļ. Mūsu Saules impērijas sabrukuma cēlonis nav nekas cits kā iekšēja dezorganizācija un saskaņas trūkums. Šodien mēs varam saskatīt līdzības. Otrās republikas pasludināšana nebija nekas cits kā liberālisma un individuālisma triumfs pār mūsu tautu. Reizēm pa kreisi, reizēm pa labi. Šodien mēs redzam, kā šīs novecojušās un bezgaršās idejas materializējas "Partido Popular" un PSOE (partijā, kas jau bija klātesoša to 30. gadu politiskajā ainavā).

Ārpus šiem diviem slāņiem, kas ar katru dienu kļūst arvien viendabīgāki viens ar otru, mums ir jāapvieno pārējās idejas un prakses. Tā rodas Vox un Podemos. Partijas, kas līdzinās Mateo Salvīni Līgai vai AFD Vācijā un no tām izrietošajiem pretiniekiem. Bet kā ar to patiesi radikālo kreiso? Un tas fanātiskais nacionālisms, kas bija sastopams Falangā? Šādām partijām un idejām mūsdienu demokrātijā nav vietas. Mūsu laikmetu raksturo vieglprātīgs universālisms, pilnīgs vērtību un ideju trūkums un kolektīvās morāles kritums. Mums ir jālauž šī situācija un jāpārveido šīs dekadentiskās vērtības, jo tam nav vajadzīgs nekas vairāk kā fanātisms, un fanātisma šodien nav.

DA: Kādas ir galvenās problēmas jūsu valstī?

Isabel Medina Peralta:

Spānija vairs nav suverēna valsts, tagad tā ir neliela daļa no konglomerāta, kas veido Eiropas Savienību un vēl jo vairāk globalizēto pasauli. Tāpēc Spānijas problēma nav mūsu pašu teritorijā, bet gan tās pakļautībā ārvalstu varām.

Pirmkārt, un kā šīs nopietnās problēmas vissvarīgākās sekas mēs redzam rasu izstumšanu, kas, lai gan nav tik izteikta kā Londonā vai Parīzē, ir jūtama problēma, kas attīstās graužošā tempā, apdraudot dabisko kārtību, pasaules daudzkrāsainību un visu to skaistumu, ko Spānija kā nācija, kopiena un tauta varētu dot pasaulei. Valsts statistikas institūta pētījumi liecina, ka tikai Almerijā ir reģistrēti 58 000 nelegālo imigrantu ieceļošana ar mazām laivām. Barselonā jau ir geto, priekšpilsētas, kas, šķiet, ir atstātas pašas sev un kas līdzinās simtiem kilometru garai ceļošanai uz sliktu Āfrikas nostūri. Tas var izraisīt vardarbības, noziedzības vai vandālisma līmeņa pieaugumu, taču tā nav galvenā problēma. Savvaļas uzvedību var labot ar deportāciju. Mēs nevaram koncentrēt savu diskursu uz šāda veida uzvedību, bet mums, gluži pretēji, ir jāatver acis un jāsaprot, ka pat visgodīgākie marokāņi šeit dzemdēs savus piecus vai sešus bērnus, ka viņi būs dzimuši valsts teritorijā un viņiem būs gan Spānijas dokumenti, gan bērni, kas varēs balsot un lemt, un viņi īstenos savu kultūru, kas nav ne spāņu, ne eiropiešu, jau okupētā teritorijā, kas paliks tikai kā atmiņas vēstures grāmatā, tāpat kā tā tauta, kas iekaroja Ameriku vai uzrakstīja Donu Kihotu. Tieši tas notiek mūsdienās, nežēlīgi virzoties uz priekšu un iznīcinot visu skaisto, atstājot baltās, civilizējošās un radošās rases atliekas pūst saulē kā līķus. Imigrācijas problēmu pavada zemais dzimstības līmenis manā

valstī, kas atrodas Eiropas Savienībā kā viena no valstīm ar viszemāko dzimstības līmeni. Spāņi ir pakļauti hedonismam, visabsurdākajam individuālismam vai tādiem strāvojumiem kā feminisma vai homoseksuālista mode, padarot gandrīz neiespējamu dabisku rases auduma atjaunošanos.

No otras puses, ekonomiskā nestabilitāte, infrastruktūras trūkums, militārais neērtums un ārvalstu spēku kontrole ar militārajām bāzēm mūsu pašu teritorijā, enerģiskas armijas trūkums, nevis NATO dienestam nodotu sepijonu saraksts. Visas šīs problēmas līdzās pastāv ēnā, ko kādreiz sauca par Spāniju. Bet mums ir jāiedziļinās būtībā. Ebrejs ir tas, kurš destabilizē mazattīstītās valstis un vada imigrācijas viļņus uz Eiropu; viņš ir tas, kurš ar savu humāno un toleranto mutvārdu palīdzību sagatavo civilizētās tautas iebrukumam, kurš mal-dina sievietes, lai atņemtu tām lielāko tikumu, kurš novērš cilvēka uzmanību un padara viņu vāju, kurš destabilizē ekonomiku un rada saliktas un nedabiskas intereses. Tā ir problēma, atceļot kontroli, ko starptautiskā ebreju kustība īsteno pār Spāniju, dusinot mūsu tautu līdz nāvei, civilizācija atkal tiktu sakārtota. Ebreji ir vainīgi.

DA: Kāda ir jūsu nostāja attiecībā uz (iespējamo) Eiropas Savienību (ES)?

Isabel Medina Peralta:

20. gadsimta 20. gadu sākumā Ričards Kallergi izstrādāja plānu. Šo plānu nosauca par "Paneiropu", un starp tā vadmotīviem burtiskā nozīmē jāizceļ šāds priekšraksts: "Eiropas baltās rases jāiznīcina un jāaizstāj ar jaunu neģerīdu šķirni - Eirāzijas iedzīvotājiem, kas ir paklausīgi un viegli pakļāvīgi un viegli pārvaldāmi." Jūdaisma vitāli svarīgā maksima ir dominēt un pakļaut pasaules tautas, lai īstenotu sava Dieva vārdu, proti, "cēlās rases" kontroli pār pasauli. Šī "cēlā" rase nav līdzīga afrikāņu vai mongoīdu rasēm, pasīvām, nekaitīgām un noderīgām rasēm dabas likumu daudzkrāsainībā, gluži pretēji, jūdu rase ir destruktīva, parazitiska, kaitīga. Lai īstenotu pilnīgu kontroli pār vairāk vai mazāk plašu teritoriju, ir jāizveido kopīgu likumu kopums, daži globāli ideoloģiski priekšraksti, identiska monetārā sistēma. Viņi to jau darīja Romā, un viņi mēģināja šādi rīkoties, līdz kāds austriešu gleznotājs to apturēja. Pēc tam, Gotterdammerungā, Eiropa bija palikusi bez gaismas, bez ceļveža, un bija pienācis laiks īstenot Kallergi jau izstrādāto plānu. Karogs bija viņa izstrādāts (divpadsmit zvaigznes simbolizē divpadsmit Izraēla ciltis), viņa maksimas bija universālisms, patērētājs un individuālisms. Lielākā daļa valstu, kas kaut ko devušas pasaulei, dominē; civilizējošās tautas, radošā rase, zem viena simbola un valūtas pakļaujas dolāra darījumiem un federālo rezervju sistēmai.

Tiesa, katrai valstij var būt savi likumi, taču saskaņā ar tās konstitūciju tie nedrīkst būt pretrunā Eiropas Savienības principiem. Spānijas gadījumā, ņemot vērā mūsu iepriekšējo konstitūciju, tā bija jāgroza. Arī mūsu tiesību sistēmai ir jāpielāgojas no Briseles uzspiestajiem tiesību aktiem. Piemēram, septembrī saskaņā ar IHRA tika piemērots jauns likums par jūdaisma aizsardzību. Citiem vārdiem sakot, Eiropas Savienība ir struktūra, kas ir sveša Eiropai, tās īpašajam ģenijam un ētiskajai sistēmai. Tā ir daļa no slimības.

DA: 2022. gada martā Spānijas policija sazinājās ar Vācijas Federatīvās Republikas (VFR) policiju saistībā ar jūsu ceļojumu uz Vāciju. Pēc tam Frankfurtes pie Mainas lidostā viņu pārmeklēja, un pēc tam tika ierosināta tiesvedība saistībā ar iespējamo "NS propagandas veicināšanu". Šis incidents tajās dienās nonāca ziņu virsrakstos gan Vācijā, gan Spānijā. Kā jums galu galā beidzās šī tiesvedība?

Isabel Medina Peralta:

Septembrī mani attaisnoja, un manas mantas tika atdotas. Mans advokāts tagad cīnās par kompensāciju. Pēc šī incidenta es atgriezos, kaut arī ar autobusu, un vairākus mēnešus dzīvoju ar itāļu mākslas studentes Frančeskas Renci vārdu Florences Universitātē. Tomēr situācija kļuva daudz sarežģītāka pēc ceļojuma uz Angliju, kur mani aizturēja Mančestras lidostā saskaņā ar pretterorisma likumu. Pēc sešu dienu aizturēšanas Lielbritānijā bez mobilā tālruņa un datora mani atstāja vienu. Tajā laikā es devos uz Beļģiju, no kurienes es izlemšu savu likteni. Man bija izdots Interpola meklēšanas un izsekošanas rīkojums. Es zināju, ka man jāatgriežas savā valstī un jāgaida, kamēr situācija atvieglosies. Taču man bija saistības pret savu partiju Vācijā un saviem biedriem, un man bija konsekventi jāievēro tas, ko sludinā. Es braucu ar autobusu, un pēc daudzu stundu brauciena es ieradās Vācijā. Es devos uz demonstrāciju un pildīju savu pienākumu. Pēc dažām nedēļām, kad es sēdēju kafējnīcā pie skaistas gotikas katedrāles un baudīju savus lasījumus, es saņēmu zvanu no darba un vēl vienu no kaimiņiem: mani meklē policija. Es mēģināju no turienes aizbraukt, bet īsā laikā policija mani noķēra, jo viņiem bija mans telefons ar ģeolokācijas datiem, un viņi nogrieza iebrauktuves un izbrauktuves pilsētā, kurā es atrados.

Man tika piemērots 1947. gada likums, un pirmo reizi Vācijas federālās republikas mūsdienų vēsturē Eiropas Savienības pilsonis tika izraidīts uz visiem laikiem bez priekšnoteikuma, ka iepriekš ir izdarījis noziegumu vai pat nav bijis tiesāts. Saskaņā ar federālās republikas viedokli tas tika uzskatīts par reālu apdraudējumu demokrātiskajai valsts iekārtai. Divdesmitgadīga meitene, kas tika uzskatīta par lielāko apdraudējumu vienai no spēcīgākajām Eiropas valstīm? Jā, jo viņi baidās, viņi ir pieraduši aizliegt un ka minētais aizliegums tiek ievērots baiļu dēļ, bet, kā es parakstījos un zvērēju savā policijas paziņojumā, "*Mans gods ir lojalitāte*". Es cīnīšos par Vāciju, par Eiropu un par Ādolfa Hitlera piemiņu, kā to darīja pirmie kristieši, ar fanātismu, kas spiež pieņemt nāvi ar smaidu sejā. Šodien federālā republika strādā ar resursiem un pārsūdz Eiropas Kopienų Tiesā, lai aizliegtu man brīvi pārvietoties pa Šengenas teritoriju (tiesības, kas iekļautas Eiropas Savienības un cilvēktiesību līgumu 1. un 2. sadaļā). Es novēlu viņiem veiksmi.

DA: Kāds ir jūsu viedoklis par politisko situāciju Vācijā (tās daļās: Vācijas Federatīvā Republika, Austrijas Federatīvā Republika un Luksemburģa)?

Isabel Medina Peralta:

Tas ir okupācijas režīms gan militārā, gan ekonomiskā, gan tiesiskā ziņā. Konglomerāts dokumentu, kas veido konstitūciju, koncentrējas uz to, ko viņi uzskata par galveno valsts problēmu: nacionālsociālisma uzplaukumu. Viņi cenšas aizliegt visu, simbolus, vēsturi... bet

galvenokārt viņi cenšas cīnīties pret patiesību. Viņi vēlas samazināt un pakļaut vienu no spējīgākajām rasēm cilvēces vēsturē. Viņi vēlas likt aizmirst, ko nozīmē būt vācietim, nevis radīt kultūras, zinātnes, teorijas jomā. Viņi vēlas atņemt viņiem to īpašo raksturu un padarīt viņus par vāju un slimu tautu bez personības un identitātes. Vācija nav suverēna un pati sevi nevalda; Vācija ir vergu valsts, un, lai to apgāztu, tai ir nepieciešama tautas revolūcija, kas iekļauta starptautiskās sadarbības ietvaros. Visas pasaules nacionālsociālisti par to ir parādā Ādolfam Hitleram.

DA: Spānija kā viena no Eiropas robežām šajā konkrētajā jomā bija viens no galvenajiem masveida imigrācijas un "bēgļu" krīzes upuriem 2014. un 2015. gadā. Vai joprojām ir jūtamas šīs vēsturiskās krīzes sekas? Kā ir ar situāciju Spānijas teritorijā Ziemeļāfrikā?

Isabel Medina Peralta

Protams, labi, daudziem no viņiem izdevās nokārtot. Problēma ir ne tik daudz ekonomiskie izdevumi, lai gan tie ir ļoti lieli un lieliski pārspēj valsts naudu, kas tiek ieguldīta maternitātes, mākslas vai pētniecības un attīstības jomā, bet gan rasu, jo bioloģiski atšķirīgu elementu līdzāspastāvēšana nav iespējama. Viņu paražas, ētika vai spējas būtiski atšķiras no mūsējām, un viņi vienmēr būs kaitīgi elementi ārpus savām dabiskajām teritorijām, jo tas destabilizē un kavē mūsu sabiedrību. Ja jau runājam par mīšceļojumu, rasu izstumšanu, tad mums nāksies izlemt, ka tā ir problēma, kas pēc iespējas ātrāk jāizskauž, jo izpostītu apkaimi var labot, bet jauktām asinīm ir nepieciešamas paaudzes un gadsimti, lai atkal harmonizētos, un pat tādā veidā nekad vairs neatgrieztos pie pirmā elementa.

DA: Kā ir ar jauno masveida imigrācijas un "bēgļu" krīzi? Vai Spāniju tā skar tāpat kā citas valstis? Ja jā, tad kādā veidā?

Isabel Medina Peralta:

Tas ir kaut kas postošs, un mums šeit ir jāveic meditācijas vingrinājums. Mums ir jāsaprot, ka šie cilvēki pārstāv cilvēku dzīvības un ka viņi šeit ierodas uz sava riska, bēgot no konflikta vai apstākļiem, kas nebūt nav labvēlīgi dzīvei. Viņi nav vainīgie, lai gan viņi ierodas Eiropā, un daudzi no viņiem izdara noziegumus un izraisa teroru. Mums jāsaprot, ka šie cilvēki nespēj saprast pasauli, kā mēs to saprotam, no viņiem nevar prasīt mūsu kultūru un civilizētu uzvedību. Mēs nevaram no viņiem prasīt, lai tā vietā, lai karotu un veidotu bandas, viņi paņemtu klavieres un atskaņotu serenādi. Mēs to nevaram un nedrīkstam darīt, jo viņi nav mēs; tas, kas mums ir jādara, ir jāaglabā pasaules skaistums, Surmas cilšu dejas, masaju rituāli un Botičelli skulptūras vai Vāgnera operas, jo viss veido pasaules polihromiju, bagātīgo daudzveidības dārgumu. Tagad, lai tas varētu pastāvēt, katram ir jābūt savā vietā, harmonijā ar savu vidi un kopienai, jo, ja viņi tiks ievietoti Eiropā, viņi nekad nebūs eiropieši, un haoss būs jūtams. Tāpēc, lai izskaustu imigrācijas krīzes problēmu, mums ir jāiedziļinās tās būtībā, jānorāda uz to, kas rada karus tajās valstīs, kas uz Eiropas durvīm raksta "Bēgļi laipni lūgti" un lepojas ar dabisko konfliktu, ko izraisa šī šķirņu kolekcija. Viņi ir cilvēki, un arāja labes-

tībai vajadzētu palīdzēt viņiem, viņu valstīs, cīnoties pret problēmas sakni.

DA: Vai masveida imigrācija apdraud spāņus? Ja jā, tad kādā veidā?

Isabel Medina Peralta:

Tas ir drauds destabilizācijas ziņā, ko tie rada. Piemēram, no ekonomiskā viedokļa tās saņem valsts atbalstu, kas nāk no nodokļu maksātāju kabatas un nav paredzēts, piemēram, mūsu pilsētu skaistās arhitektūras remontam. Tas ir drauds, jo viņi pieņem darbu, par kuru maksā necienīgu algu, ar kuru spānis, kurš nesaņem atbalstu un dzīvo legāli, maksājot nodokļus un maksājot par mājokli, nevarētu izdzīvot, un tāpēc darba devējs devalvē algu, un spānim nav citas izvēles, kā tikai pieņemt šo necienīgo algu, pateicoties pieprasījuma un piedāvājuma likumam. Taču galvenā problēma slēpjas mūsu etnokulturālās identitātes, mūsu dabiskās vides un viendabīgas kopienas principa zaudēšanā, kur tavas problēmas ir tava kaimiņa problēmas.

DA: Kāds ir risinājums, lai Spānijai un pārējai Eiropai izbeigtu šo masveida imigrācijas un "bēgļu" krīzi?

Isabel Medina Peralta:

Mums ir jācīnās pret augstām finansēm, pret starptautisko ebreju varu un tās iedibināto sistēmu; jāpanāk, lai vietējie iedzīvotāji apzinātos, ka tas nav mūsu pienākums uzņemties atbildību un ka līdzietība nav savas dzīves noliegšana. Lieciet saviem brāļiem saprast, ka viņi nav tādi paši kā mēs, ka cilvēkiem, tāpat kā jebkurai citai sugai, ir izteiktas un nesamierināmas atšķirības un ka mīlēt rases nenozīmē tās sajaukt un iznīcināt, bet gan būt rasistiem un cīnīties par to tīrību un saglabāšanu. Rasisms ir jāuztver kā dabiska un pozitīva ētika, un tādēļ rasistiem ir jābūt priekšzīmīgiem, nevis jāaizraujas ar absurdu uzvedību, kad uz ielas melnādainu cilvēku nosauc par "pērtiķi", jo viņš nav pērtiķis. Mums vienmēr jārīkojas priekšzīmīgi un taisnīgi, esot augstākā rases veida aizstāvjiem, pārstāvjiem un sargiem. Ārījiem ir jābūt pārējās pasaules gaismai.

DA: Vai pašreizējā bēgļu krīze veicina nacionālistu organizāciju biedru rekrutēšanu un/vai to ietekmi/politisko spēku Spānijā?

Isabel Medina Peralta:

Pirms dažiem mēnešiem Seūtā un Meliljā notika vardarbīga epizode: 9000 imigrantu vardarbīgi šķērsoja robežu, piekāva policistus, ieņēma mājas un izvaroja sievietes. Toreiz šķita, ka nacionālistu ir vairāk nekā SS, taču pēc pāris tvītiem šie cilvēki izklīda, un nevar paļauties, ka viņi organizēs grupu, kas dosies uz krīzes perēkli, lai cīnītos pret to. Viss, kas nepieciešams, lai "iedarbinātu" šos cilvēkus, ir vardarbīgs akts, kas izraisa naidu un riebumu, un tas

ir neefektīvs, jo naids neved pie apņēmīgas rīcības. Ir skaidri un taisnīgi jāsaprot, ka cīņai pret viņiem ir jābūt nevis naida, bet gan mīlestības vadītai rīcībai pret savu tautu un savu ģimeni, kā arī pret pasaules stāvokli. Tikai cilvēki, kas to saprot, būs gatavi atdot savu dzīvību.

DA: Cik spēcīgs ir ienaidnieks jūsu valstī?

Isabel Medina Peralta:

Acīmredzot problēma nav tik nopietna kā citās Eiropas valstīs. 1492. gadā ebrejus izraidīja no mūsu karaļvalsts, un mums izdevās kļūt par lielāko impēriju mūsdienu vēsturē. Tomēr, lai gan mums nav tādas problēmas kā Ukrainai, Vācijai, Rumānijai vai Polijai, mums ir un ir bijusi nopietna problēma. Ebreji vienmēr ir šeit, nepietiek ar to, ka viņus izraidām tikai no mūsu valsts vai piespiežam pievērsties ticībai (kā tas tika darīts inkvizīcijas laikā), jo "viņi ir melu meistari", un viņi atkal apmetas, slēpti, bet stratēģiskās pozīcijās. Spānijas vēsturē visizplatītākais ebreju tips bija nevis aškenazi, kā to apkaunoja mūsu Eiropas brāļi, bet gan sefardieši: mazāk trokšņains ebreju tips, kas nav tik ieinteresēts politikā un asiņainās revolūcijās. Viņš bija kultūras ebrejs, kurš jau gatavoja to "melno leģendu", kas tik ļoti izplatīta par mūsu tautu. Viņš ir ietekmīgs ebrejs, kas iestrādā sevi valdības un birokrātiskajās struktūrās, kļūst par karaļa vai republikas prezidenta padomnieku. Franko ievērojami palīdzēja starptautiskajai ebreju kustībai nostiprināties arī Spānijā, pieņemot tās aizdevumus un izsniedzot koncesijas.

Tagad Spānijā ir tāda pati ebreju ietekme kā pārējā Eiropā, jo tur nav nacionālo uzņēmumu. Arī tās valūta ir eiro, un tā ir pakļauta procentiem un ebreju parādiem; energosistēmas nepieder galvenajiem piegādātājiem, bet to uzvārdos ir ierakstīts Jahves zīmols. Arī kino vai patērētā prese ir ebreju ražota. Mēs esam daļa no pasaules, un pasaulei šodien ir īpašnieks.

DA: Jūsu politiskais darbs jau ir izraisījis daudz pretrunu, īpaši sakarā ar spēcīgo starptautiskā cionisma spiedienu. Vai/vai tas jums radīja kādas sekas jūsu ikdienas dzīvē? Ja jā, lūdzu, paskaidrojiet. Paskaidrojiet arī mūsu jaunažiem lasītājiem, kā izturēties pret represijām.

Isabel Medina Peralta:

Jā, es sevi apmelotu, ja to noliegtu. Politiskā kareivja ceļš nav rožu ceļš, tas nav jautrs vai patīkams, tas ir pastāvīgs upuris. Pirms es kļuva par plaši pazīstamu cīņas dalībnieku, tēvs mani izlika no mājas, jo es biju kaujinieks. Esmu zaudējis draugus un radniekus, un, protams, manos apstākļos ir ļoti grūti uzturēt romantiskas attiecības. Esmu ticis atlaists no darba un man ir liegts slēgt līgumus tikai ideoloģisku iemeslu dēļ. Mani bieži bez iemesla aiztur, es nevaru ceļot (un, ja ceļoju uz valstīm, kurās man ir atļauts iebraukt, mani vairākas dienas aiztur muitā), man ir atvērtas tiesas prāvas, un vienā no tām man prasa trīs gadus cietumā par demonstrāciju, kas tika organizēta saistībā ar Marokas migrācijas krīzi. 2021. gada februārī vairākās Eiropas valstīs mani sāka uzskatīt par teroristu... Bet, godīgi sakot, lai gan man tas, protams, ir svarīgi un ietekmē mani, es šīs sekas pieņemu ar prieku, jo zinu, ka cīnos par mērķi, kas ir lielāks par manu paša dzīvi.

Mans personīgais padoms ir, lai jaunie kaujinieki, kuri vēl ir laikā, cenšas nezaudēt savas ģimenes un bērnības draugu atbalstu, jo mēs nedrīkstam atteikties no šīs savas dzīves daļas, jo cīnāties tieši tāpēc, lai to saglabātu un stiprinātu. Ja tas nav iespējams, tad turpiniet, mums jābūt stoiskiem un jāpilda savs pienākums. Mums jānostāda sevi kā nenozīmīgus indivīdus un jānoliedz savas baudas un greznība, bet tajā pašā laikā jānovērtē sevi kā nemirstīgas idejas atsperes un balstus: pateicoties mums, nacionālsociālisma liesma tiek uzturēta dzīva.

Jums ir jābūt fanātiķim, fanātismam ir jāceļ kalni, un mūsu gribai ir jābūt nesalaužamai: Jums ir jāiemācās upurēties.

DA: Kā jūs ar to tiekat galā?

Isabel Medina Peralta:

Tās ir dabiskas sekas, ko es pieņemu kā daļu no ceļa, ko esmu nolēmis iet.

DA: Vai jums ir projekti/plāni nākotnei?

Isabel Medina Peralta:

Turpiniet mācīties, studēt, lasīt, pētīt, sniegt kultūras ieguldījumu ar rakstiem un darbiem...
utt. Pašlaik es strādāju pie grāmatas, kuru ceru drīzumā izdot. Mani nākotnes plāni ir tikai turpināt cīnīties par mūsu idejām bez atpūtas. Cilvēka kaujinieciskajā darbībā ir divi stabi, kurus nevajadzētu ignorēt, Zigfrīds un Godmunds: ērglis un čūska, kontemplācija un rīcība. Bez doktrināla pamata nav iespējama apņēmīga rīcība, un bez rīcības idejas ir tikai putekļu krāšana plauktā. Konkrētāk, es gatavojos, lai spētu īstenot to, ko Vācijas Republika, šķiet, intuitīvi nojauta savā izraidīšanas dekrētā: Nacionālsociālisms kā liels milzis, kas organizēts visā Eiropā un mūsu valstīs. Es esmu ierosinājis cīnīties par to, lai nacionālsociālisms atkal būtu legāls un tiktu uzskatīts par to, kas tas ir - par doktrīnu, kurai jāpārveido mūsu laikmeta nākotne.

DA: Vai vēlaties ieteikt kādu literatūru? Ja jā: kādas grāmatas?

Isabel Medina Peralta:

Es ļoti iesaku angļiski runājošajiem nacionālsociālistiem censties tulkot spāņu darbus, jo tie ir neizmērojami bagāti. Es iesaku tulkot un izdot savā valstī Ramiro Ledesmas Ramosa "La Conquista del Estado" un "Fašisms Spānijā?". Es iesaku izlasīt arī Ramona Bau "Nuestras Ideas", kas ir ideāls teksts, lai iepazīstinātu jaunus biedrus ar mūsu pasaules uzskatu. No otras puses, es

uzskatu, ka, lai būtu nacionālsociālists un patiesi saprastu, ko tas nozīmē, jaunajam kaujiniekam vispirms ir jāzina tādi darbi kā "Iliāda", ko es uzskatu par "Ārijas Bībeli", kā arī bruņinieku romāni, "Fausts", galvenie Vāgnera sižeti... utt. Vispirms ir jāzina, ko nozīmē būt eiropietim (Eiropā vai Amerikā), lai spētu cīnīties par savu rasi. Visbeidzot, galvenais, ko nav sabojājuši vai pārkāpuši mūsu laikmeta vēji. Mūsu ideju stūrakmens, MEIN KAMPF un Fīrera runas, kā arī būtiskākās grāmatas no partijas bibliotēkas, piemēram, Federa "Manifests pret augļošanu un procentu verdzību".

DA: Paldies par interviju. Turpiniet labu darbu. Uzvara ir mūsu! Nevilcinieties pievienot dažus nobeiguma vārdus lasītājiem.

Isabel Medina Peralta:

Vēlos pateikties jums par slavējamo darbu, ko veicat ar sava žurnāla publikācijām, kā arī par jūsu ieinteresētību izzināt manas tautas vēsturi un sniegt man iespēju atklāt problēmas, kas smacē manu valsti un manu kontinentu.

Uzvara būs mūsu, un tūkstoš gadu impērija triumfēs.

Heil Hitler!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPHERE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÄHRORGANISATION

Number 100
April 2022 (133)

Der Kampf geht weiter !

Nebst vielen mehr die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene.

Abendbrot vom Movement, Vorbereitung, Verfolgung und Verurteilung haben nicht ausgereicht, um Kern der gesamten Idee unserer heldischen Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, vertrieben und finanziell ruhmlos als Schüler an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Völkern – gegen alle weissen Völker (V) – zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Kampferziehung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampflager" oder im "Strassenkampf", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsdeck, andere NS-Jahre Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lapu, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrādās nepareizi pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējās izvērt gaidīt. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem. Ocas gaitā ir parādījusies izkristīti retas lietas no dažādām vietām

Number 179 (133) Fourth 1975 April 20, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!
Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!